

Wydział Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

rok akademicki 2012/2013

Kierunek

retoryka stosowana

stopień pierwszy

studia stacjonarne

Karta przedmiotu: RETORYKA DYSKURSU PUBLICZNEGO				
Forma zajęć:	wykład			
Wymiar godzinowy*	semestr zimowy	-	semestr letni	15
*Jeśli zajęcia prowadzone są np. w formie wykładu i ćwiczeń, należy podać wymiar godzinowy odrębnie dla każdej formy zajęć				
ECTS	semestr zimowy	-	semestr letni	2
Język przedmiotu	polski			
Forma zaliczenia*	semestr zimowy	-	semestr letni	E
*Jeśli zajęcia prowadzone są np. w formie wykładu i ćwiczeń, należy podać formę zaliczenia odrębnie dla każdego typu zajęć				
CEL PRZEDMIOTU				
1.	zapoznanie studentów z zasadami komunikowania politycznego			
2.	zapoznanie studentów z perswazją polityczną			
3.	ukazanie studentom mechanizmów współczesnej sofistyki i propagandy			
4.	ukazanie studentom roli i znaczenia retoryki w polityce			
WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI				
1.	podstawowa wiedza dotycząca sytuacji społeczno-politycznej Polski i Europy.			
2.	umiejętność łączenia faktów społecznych			
3.	umiejętność krytycznego i syntetycznego myślenia			
EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU				Odniesienie do kierunkowego efektu kształcenia
W kategorii wiedzy				
1.	student ma szczegółową wiedzę z zakresu retoryki dyskursu publicznego			K_W04
2.	student ma podstawową wiedzę o powiązaniach retoryki, polityki i etyki			K_W05
3.	student zna i rozumie wybrane metody analizy dyskursu społecznego			K_W07
4.	student ma podstawową wiedzę o instytucjach - uczestnikach komunikowania politycznego			K_W10

W kategorii umiejętności				
1.	student potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową z zakresu polityki	K_U04		
2.	student potrafi rozpoznać podstawowe sposoby oddziaływania i przekonywania w dyskursie publicznym	K_U04		
3.	student posiada umiejętność merytorycznej argumentacji nt. współczesnej polityki	K_U06		
4.	student potrafi ocenić współczesną komunikację społeczną w aspekcie etycznym	K_U10		
W kategorii kompetencji społecznych				
1.	student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z zawodem polityka	K_K03		
2.	student chce podejmować odpowiedzialność za kształtowanie kultury politycznej narodu	K_K05		
TREŚCI PROGRAMOWE (OPIS TREŚCI ZAJĘĆ)				
1. Polityka w ujęciu klasycznym. 2.Dyskurs publiczny a retoryka. 3.Etyka – polityka – retoryka – wzajemne relacje. 4.Polska kultura polityczna i retoryka. 5.Propaganda – rys historyczny. 6.Ideologia i jej język. 7.Tematy i motywy współczesnej polityki. 8.Mowa polityczna i doradcza – charakterystyka. 9.Typy narracji w dyskursie publicznym. 10.Sposoby argumentacji w dzisiejszej polityce. 11.Styl współczesnego języka polityki.				
METODY DYDAKTYCZNE*				
Wykład: wykład tradycyjny, wspomagany metodą problemową i metodami aktywizującymi słuchaczy				
*Jeśli zajęcia prowadzone są np. w formie wykładu i ćwiczeń, należy opisać metody odrębnie dla każdej formy zajęć				
SPOSOBY OCENY STUDENTA*				
Wykład:				
1.	Egzamin ustny na koniec semestru, tezy do egzaminu podawane na wykładzie - 100%			
SPOSOBY OCENY STUDENTA - SZCZEGÓŁY*				
Efekty kształcenia	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Wiedza	Student nie posiada podstawowej wiedzy nt. dyskursu publicznego. Nie zna i nie rozumie retorycznych metod analizy tej formy komunikacji.	Student ma ogólną wiedzę nt. komunikacji politycznej Ma ograniczoną orientację w retorycznych metodach badawczych tego zjawiska.	Student ma uporządkowaną wiedzę nt. retoryki dyskursu publicznego oraz jej znaczenia we współczesnej polityce. Ma rozeznanie w w różnych strategiach perswazyjnych dzisiejszego dyskursu publicznego.	Student ma usystematyzowaną i ugruntowaną wiedzę nt. retoryki dyskursu publicznego. Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w trakcie zajęć oraz samodzielnie rozwiązuje zadane problemy z jednoczesnym uzasadnieniem wyboru ich rozwiązań oraz odniesieniem do dostępnej literatury przedmiotu.

Umiejętności	Student nie potrafi rozpoznawać podstawowych form dyskursu publicznego ani go analizować. Nie rozumie podstawowych treści zajęć.	Student w stopniu minimalnym analizuje dyskurs publiczny. Z pomocą prowadzącego rekonstruuje obecne w nim sposoby oddziaływania na odbiorcę i dokonuje ich interpretacji.	Student potrafi zaprezentować posiadaną wiedzę, a także w sposób poprawny z niej korzysta w sytuacji problemowej. Rozpoznaje ze zrozumieniem formy dyskursu publicznego, z pomocą prowadzącego rozwiązuje stawiane mu problemy.	Student ma opanowane narzędzia analizy dyskursu publicznego (z odniesieniem do aktualnej literatury przedmiotu) oraz poprawnie, samodzielnie z nich korzysta w sytuacjach problemowych.
Kompetencje społeczne	Student nie angażuje się we własny proces zdobywania wiedzy. Nie współpracuje z grupą w celu kształtowania kompetencji komunikacyjnych.	Student uczestniczy w zajęciach, ale w małym stopniu angażuje się w dyskusje i korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.	Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, wykazuje otwartość na potrzebę pogłębiania posiadanej wiedzy i umiejętności. Chętnie angażuje się w dyskusje.	Student w sposób aktywny uczestniczy w zajęciach, z własnej inicjatywy pogłębia i doskonali posiadaną wiedzę i umiejętności. W sposób wnikliwy korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.

* Proszę opisać stopień realizacji zakładanych efektów kształcenia dla przedmiotu, np.: Student nie posiada podstawowej wiedzy na temat..., ma uporządkowaną wiedzę w zakresie..., nie potrafi tworzyć własnych narzędzi pracy..., potrafi sformułować problem i wskazać jego rozwiązanie..., nie angażuje się w proces nauki..., ma świadomość potrzeby podnoszenia swoich kompetencji...;

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA	
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności*
Godziny kontaktowe z nauczycielem	15
Lektura zalecanej literatury	15
Przygotowanie do zajęć oraz egzaminu	20
SUMA GODZIN:	50
* Średni nakład pracy studenta waha się od 1500 do 1800 godzin w roku akademickim, co oznacza, że 1 ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta.	
SUMARYCZNA LICZBA ECTS DLA PRZEDMIOTU:	2
BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA	
1.	Arystoteles, Polityka, ks. II
2.	J. Bralczyk, O języku propagandy i polityki, Warszawa 2007
3.	W. Cwalina, A. Falkowski, Marketing polityczny perspektywa psychologiczna, Gdańsk 2005 [fragmenty]
4.	A. Lepa: Świat propagandy. Częstochowa 2008
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA	
1.	Język perswazji publicznej, pod red. K. Mosiołek-Kłosińskiej i T. Zgółki, Poznań 2003
2.	M. Karwat, O złośliwej dyskredytacji. Manipulowanie wizerunkiem przeciwnika, Warszawa 2007.
3.	M. Krąpiec, Człowiek i polityka, Lublin 2006 [fragmenty]
4.	M. Poprawa, Telewizyjne debaty polityków jako przykład dyskursu publicznego, Kraków 2009

20 czerwca 2012

miejsce, data

dr Artur Mamcarz-Plisiecki

podpis osoby odpowiedzialnej za przygotowanie karty przedmiotu